

KINTA KOLUMNA

PUTIN DE GENOLLS? PER ARA NO!

Pensar com acabar la guerra a Ucraïna

No sabem si el 2024 Putin morirà assassinat com prediu la Nostradamus dels Balcans, Baba Vanga morta el 1996 però que va deixar les seves prediccions fins l'any 5.079.

Però sí sabem de veritat que a la Rússia actual, el "déu de la guerra" Putin és més popular que mai. No hi ha victòria després de dinou mesos de guerra. Malgrat això, el seu règim ha trobat una nova i insòlita manera de mantenir-se en el poder fent una guerra sempiterna però de menor intensitat.

Putin, d'alguna manera calculada, ha convertit la invasió en una guerra lliurada amb els recursos justos per continuar-la, però no prou per provocar disturbis interns a Rússia. El front està congelat. Els combats continuen però cap dels dos exèrcits es capaç d'avançar. Amb la perspectiva d'una guerra llarga, els russos es rearmen i Occident es qüestiona a si mateix amb uns líders que ho veuen com una estratègia de contenció. Es tracta de negar la victòria a Rússia, buidar-la dels seus recursos, però sense proporcionar a Ucraïna prou ajuda per derrotar-la, per por del que pugui passar. No volen una enfonsament caòtic de Rússia, llavors seria la guerra total, o fins i tot un holocaust nuclear.

A Moscou, Vladímir Putin ha anat canviat de rotllo. Ara per a ell, aquesta guerra és existencial. Ha mobilitzat totes les forces del país per a la producció d'armament i ha augmentat considerablement el pressupost de defensa. El que no pot produir, ho rep d'uns quants règims amistosos, com Corea del Nord, o disposats a esquivar les sancions occidentals. Vol guanyar, desesperadament està decidit a guanyar, i no té res a témer de les pròximes eleccions presidencials, que el març del 2024 li portaran el seu cinquè mandat.

Com que els seus càlculs de guanyar electoralment són realistes, Putin està disposat

a liderar Rússia per a un altre mandat de sis anys. I, per il·lògic que pugui semblar als observadors externs, la invasió a gran escala d'Ucraïna no ha fet més que reforçar el seu control del poder.

En realitat, la imatge política acuradament construïda de Vladímir Putin a Rússia descansa en la idea que és el déu masculí de la guerra, indestructible i capaç de resistir escomeses que ningú més podria suportar. Així, per la mateixa naturalesa del camí bèl·lic traçat, la personalitat política de Vladímir Putin s'ha estandarditzat en la del dictador de guerra que coneixem i odiem avui. Una estratègia bel·licista que li ha permès tornar a posar en marxa un aparell de seguretat estatal fortament danyat que va terroritzar el país durant l'època soviètica.

Rússia s'ha tornat a convertir oficialment en un imperi. És el que Putin volia des de feia temps i ho ha aconseguit gràcies a l'estabilitat dels preus del petroli i del gas, que han omplert a bastament les arques de l'Estat rus. L'imperi va portar Putin al cim d'una popularitat real, però que s'ha transformat en una popularitat buida on qualsevol dissidència està pràcticament prohibida.

Malgrat que Ucraïna continuï infligint fortes pèrdues a Rússia, el cap de l'OTAN ha obert la capsa de pandora proclamant obertament que la responsabilitat de l'organització és de donar suport a Ucraïna, permetre'ls alliberar tot el territori possible i posar-los en la millor situació potencial, si mai comencen les negociacions de pau.